

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118313546
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6118313546.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s. r. o., IČO: 36 757 276, so sídlom Lehotského 4, Bratislava, proti žalovanej: D. H., F.. XX.XX.XXXX, T. J. R. X, T., o zaplatenie 2.931,19 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I (v súčasnosti Mestský súd Bratislava IV) zo dňa 20. januára 2022, č.k. 7Csp/3/2019-133, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 2.898,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.898,03 eur odo dňa 26.07.2018 do zaplatenia, **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej zamietajúcej časti a v časti o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.931,19 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.931,19 eur odo dňa 26.07.2018 do zaplatenia. Žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril zmluvu o poskytnutí právnych služieb, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť jej právne služby zastupovania v troch súdnych konaniach, avšak žalovaná udelené plnomocenstvo odvolala, a preto si žalobca vyúčtoval faktúrou pre tento prípad dohodnutú odmenu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ktorú žalovaná ani na výzvu neuhradila.

3. Dokazovanie vykonal zmluvou o poskytnutí právnych služieb zo dňa 27.06.2018, plnomocenstvom, zrušením plnej moci zo dňa 28.06.2018, faktúrou žalobcu č. 68/2018 s podacím lístkom a doručenkou, e-mailovou komunikáciou strán zo dňa 29.06.2018 a dňa 28.07.2018, oznámením Slovenskej advokátskej komory zo dňa 27.11.2018, čestným vyhlásením zo dňa 26.07.2019 a výpisom z Obchodného registra.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že v čl. I zmluvy o poskytnutí právnych služieb sa strany dohodli, že žalobca ako poskytovateľ poskytne žalovanej ako klientovi právne služby v súvislosti so súdnymi spormi vedenými na Okresnom súde Bratislava I, a to v sporoch o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s bývalým manželom žalovanej D.. E. H. vedenom pod sp. zn. 25C/193/2014, o vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného D.. E. H. vedenom pod sp. zn. 24C/290/2009 a o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi D.. E. H.

a žalovanou vedenom pod sp. zn. 16C/10/2011. V čl. III si strany za poskytnutie právnych služieb dohodli zmluvnú odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktorá bola dohodnutá ako podielová vo výške 10 % z peňazí a z hodnoty vecí získaných klientom v konaní uvedenom v čl. I tejto zmluvy, a to zo sumy zaplatenej žalovanej ako klientovi D.. E. H. alebo inou osobou a z hodnoty hnutelných a nehnuteľných vecí, ktoré z bezpodielového spoluvlastníctva manželov zostanú vo vlastníctve žalovanej ako klienta po skončení súdnych konaní uvedených v čl. I tejto zmluvy právoplatným rozhodnutím súdu. Za skončenie súdneho konania sa považuje aj uzatvorenie mimosúdnej dohody, uzatvorenie súdneho zmiernu alebo inej dohody (napr. o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov). Odmena je splatná do sedem dní od zaplatenia peňažných prostriedkov klientovi titulom spornej veci uvedenej v čl. I tejto zmluvy a/alebo od skončenia súdneho konania. V prípade, že žalovaná ako klient vypovie žalobcovi ako poskytovateľovi plnomocenstvo pred skončením súdneho konania, bude povinná zaplatiť žalobcovi tarifnú odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Z plnomocenstva zo dňa 27.06.2018 mal preukázané, že žalovaná udelila žalobcovi plnú moc na jej zastupovanie a vykonanie všetkých právnych úkonov v právnych veciach špecifikovaných v čl. I zmluvy o poskytnutí právnych služieb, a že žalobca takto udelené plnomocenstvo prijal. Ďalej zistil, že žalovaná zrušila plnú moc udelenú žalobcovi na zastupovanie v predmetných súdnych sporoch dňa 28.06.2018 (žalobcovi doručené dňa 03.07.2018). V nadväznosti na zrušenie plnej moci žalovanou a podľa čl. III posledná veta zmluvy o poskytnutí právnych služieb žalobca vystavil dňa 18.07.2018 faktúru č. 68/2018, splatnú dňa 25.07.2018, ktorou si vyúčtoval dohodnutú odmenu vo výške 2.931,19 eur za právne služby podľa ust. § 10 a § 13a bod 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom vo veci: 1. zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25C/193/2014 zo sumy 120.000 eur, 2. o vydanie bezdôvodného obohatenia vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 24C/290/2009 zo sumy 102.000 eur, a 3. vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C/102/2011 zo sumy 350.000 eur. Žalovaná, ktorej bola táto faktúra doručená dňa 21.07.2018, v e-maile žalobcovi zo dňa 28.07.2018 uviedla, že nesúhlasí s touto faktúrou, vyjadrila sa k priebehu predzmluvných rokovaní, namietala dohodnutú zmluvnú výšku odmeny, konanie žalobcu považovala za rozporné s dobrými mravmi a žalobcovi navrhla, že za poskytnuté služby mu uhradí odmenu 300 eur a zároveň mu oznámila, že zvažuje podnet na Slovenskú advokátsku komoru. Z oznámenia predsedníčky revíziej komisie Slovenskej advokátskej komory zo dňa 27.11.2018 zistil, že na základe jej sťažnosti podala návrh na začatie disciplinárneho konania a o výsledku ju bude informovať. Z čestného vyhlásenia JUDr. Kataríny Novotnej zo dňa 26.07.2019 mal preukázané, že menovaná pozná žalovanú, vie o tom, že žalovaná vedie niekoľko konaní za účelom vyporiadania spoločného majetku po rozvoze, má vedomosť o problematickej finančnej situácii žalovanej, konzultovala so žalovanou uzatvorenie dohody so žalobcom večer v deň jej uzatvorenia, odporučila jej zmluvu vypovedať a žalovanej prisľúbila, že jej pomôže sa brániť proti vymáhaniu uvedenej čiastky.

5. Vec posúdil právne podľa ust. § 33b ods. 1 písm. b), § 52, § 54, § 724, § 730 ods. 1, § 731 a § 732 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 18 ods. 4 a § 24 ods. 1 a 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Úvodom vysvetlil, že zmluva o poskytnutí právnych služieb uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou má spotrebiteľskú povahu podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zák. a spravuje sa režimom Občianskeho zákonníka podľa ust. § 52 ods. 2 Obč. zák., pretože žalobca ju uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ podľa ust. § 52 ods. 3 Obč. zák. a žalovaná ako spotrebiteľ podľa ust. § 52 ods. 4 Obč. zák., pretože nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Posúdil, že z hľadiska obsahu záväzkov z predmetnej zmluvy je na danú zmluvu potrebné aplikovať ust. § 724 a nasl. Obč. zák. o príkaznej zmluve, pretože žalobca sa ako príkazník zaviazal pre žalovanú ako príkazcu vykonať právne služby, ktoré v zmysle ust. § 1 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z. zahŕňajú aj zastupovanie klientov v konaní pred súdmi a inými právnymi subjektmi. Uviedol, že podľa ust. § 730 ods. 1 Obč. zák. by mal žalobca ako príkazca nárok na odmenu za poskytnuté služby, avšak vzhľadom na to, že v danom prípade išlo o vzťah vzniknutý pri poskytovaní právnych služieb, podporne je potrebné na tento zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia zákona č. 586/2003 Z.z., ktoré majú povahu špeciálnej úpravy k všeobecnej úprave príkaznej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka.

6. Súd prvej inštancie následne uviedol, že podľa ust. § 24 ods. 1 a 4 zák. č. 586/2003 Z.z. advokát poskytuje právne služby za odmenu, ktorá sa určuje na základe dohody, avšak v zmysle ust. § 18 ods. 4 cit. zák. je advokát v priebehu poskytovania právnej služby povinný informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto

úkonu, pričom porušenie tejto povinnosti zákon sankcionuje stratou nároku advokáta na danú odmenu. S poukazom na dôvodovú správu k zákonu č. 304/2009 Z.z., ktorý do normatívnej úpravy zákona č. 586/2003 Z.z. zaviedol predmetné ust. § 18 ods. 4, vysvetlil, že cieľom tohto ustanovenia je posilniť dôveru v advokátsky stav, pretože odmena za poskytovanie právnej služby sa stane viac predvídateľnou, nakoľko prax potvrdzuje, že najmä pri vysokých odmenách spotrebiteľ právnej služby negatívne znáša oznam o celkovej konečnej odmene advokáta.

7. Vyhodnotil, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27.06.2018 došlo k vykonaniu úkonov právnej služby podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom vo vzťahu k sporom vedeným na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C/102/2011, 25C/193/2014 a 24C/290/2009), ale sporné bolo, či žalobcovi patrí odmena za tieto vykonané úkony a v akej výške, keďže s ohľadom na ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. bolo sporné, či žalobca žalovanú ako spotrebiteľa informoval o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu.

8. Konštatoval, že žalovaná dňa 28.06.2018 v súlade s ust. § 33b ods. 1 písm. b) Obč. zák. odvolala plnomocenstvo udelené žalobcovi na zastupovanie v uvedených troch sporoch, preto vo vzťahu k určení odmeny za poskytnuté právne služby došlo k vzniku situácie, ktorú predvídala posledná veta čl. III zmluvy o poskytnutí právnych služieb, podľa ktorej sa strany dohodli, že v prípade, že žalovaná ako klient vypovie žalobcovi ako poskytovateľovi plnomocenstvo pred skončením súdneho konania, bude povinná mu zaplatiť tarifnú odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Za dôležité potom považoval zodpovedanie otázky, či možno iba odkaz na tarifnú odmenu podľa predmetnej vyhlášky považovať za postačujúci v spotrebiteľskom vzťahu, a či teda išlo o riadne informovanie o výške odmeny, alebo či je potrebné takýto spôsob určení odmeny ako nedostatočný sankcionovať podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z.. Vyjadril názor, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzatvorenej medzi stranami je potrebné podľa ust. § 54 ods. 2 Obč. zák. zohľadniť z možných výkladov vzťahu strán ten výklad, ktorý je pre žalovanú priaznivejší.

9. Predmetnú vec posudzoval z pohľadu priemerného spotrebiteľa tak, ako tento pojem chápe Súdny dvor a citoval z relevantných rozhodnutí. Uviedol, že pri spotrebiteľských vzťahoch treba použiť kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pričom zohľadňuje sociálne, kultúrne a jazykové faktory. Pojem „priemerný spotrebiteľ“ sa nezakladá na štatistickom zistení a typickú reakciu tohto priemerného spotrebiteľa v danom prípade musia samotné vnútroštátne súdy a orgány určiť na základe vlastnej úvahy (rozsudok zo dňa 26.10.2016, Canal Digital Danmark A/S, C-611/14, EU:C:2016:800, bod 39). Osobitne treba zohľadniť tie informácie, ktoré odborníci z niektorého odborného sektora a iné zainteresované subjekty výborne ovládajú, no priemernému spotrebiteľovi vôbec nemusia byť známe (návrhy generálneho advokáta Nilsa Wahla zo dňa 12.02.2014, C-26/13, EU:C:2014:85, bod 88). Informácie poskytnuté pred uzavretím zmluvy o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia zmluvy majú pre spotrebiteľa zásadný význam (rozsudok zo dňa 12.06.2019, Prezes Urzedu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, C-628/17, EU:C:2019:480, bod 35). Cena je v zásade rozhodujúci prvok pre priemerného spotrebiteľa, ktorý má urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii (rozsudok C-611/14, bod 46). Pokiaľ sa cena skladá z viacerých zložiek a osobitne jedna je zdôrazňovaná, zatiaľ čo druhá, ktorá však predstavuje nevyhnutnú a predpokladanú časť ceny, je prezentovaná len menej nápadným spôsobom, treba konkrétne posúdiť, či toto prevedenie môže viesť k nesprávnemu vnímaniu celkovej ponuky. O taký prípad ide najmä vtedy, keď priemerný spotrebiteľ môže mať nesprávny pocit, že sa mu ponúka osobitne výhodná ponuka, pretože sa môže domnievať, že musí zaplatiť len tú časť ceny, ktorá sa zdôrazňuje, čo musí posúdiť vnútroštátny súd (rozsudok C-611/14, body 43 a 44).

10. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie ustálil, že žalovaná využila služby žalobcu ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti v sporoch o majetkové nároky po rozvoде manželstva. Konštatoval, že žalovaná je invalidná dôchodkyňa, pracuje v materskej škôlke a v minulosti už využila služby advokátov, ale nebola spokojná, a dúfala, že v osobe žalobcu našla správneho advokáta. Dojednala si so žalobcom podielovú odmenu, pretože iný spôsob si s ohľadom na svoje majetkové pomery nemohla dovoliť, čo vyplynulo aj z čestného vyhlásenia D.. F.. Dospel potom k záveru, že išlo o odbornú činnosť, ktorú si nevedela obstaráť sama a musela využiť kvalifikované služby, hoci s niektorými právnymi vecami jej pomáhala D.. F., a preto je odmeňovanie v zásade otázkou týkajúcou sa odborného sektora (advokácia a právne služby), ktorá je osobám pôsobiacim

v tomto sektore bežne známa, ale priemernému spotrebiteľovi známa byť nemusí. Je totiž rozdiel medzi službami, ktoré spotrebiteľ využíva na dennej báze alebo pravidelne (a je mu tým aj známy spôsob kreácie cien v týchto oblastiach služieb) a medzi službami ako sú právne služby, ktoré fyzická osoba nepodnikateľ využíva skôr sporadicky a výnimočne, v prípade ktorých je logické, že nemusí byť detailne alebo vôbec oboznámená s cenotvorbou, alebo sa takpovediac spolieha na to, že to bude stáť „čo najmenej“. Konštatoval, že žalovaná pri dojednávaní zmluvy o poskytnutí právnych služieb so žalobcom sledovala vyriešenie jej sporov s bývalým manželom a dúfala v tomto smere v posun v týchto veciach, a preto za týchto okolností venovala výrazne väčšiu, ak nie jedinou pozornosť tej skutočnosti, akú cenu bude musieť zaplatiť žalobcovi v prípade, že spory úspešne skončí. Za zrozumiteľný spôsob určenia ceny považoval určenie podielovej odmeny v percentách z peňazí, ktoré vysúdi od bývalého manžela. Vzhľadom na to mal súd prvej inštancie za logické, že žalovaná minimálnu, až takmer žiadnu pozornosť nevenovala druhej, alternatívnej zložke ceny služieb žalobcu, ktoré by mala hradiť žalobcovi v prípade, že zastupovanie predčasne skončí, k čomu napokon aj došlo. Citoval z rozsudku Súdneho dvora C-611/14, podľa ktorého takejto menej nápadnej, ale za vzniku určitých okolností predpokladanej cene služby treba zo strany súdu venovať pozornosť, pretože mohla a v danom prípade aj narušila vnímanie žalovanej pri vnímaní výhodnosti celej zmluvy o poskytnutí právnych služieb. Vyhodnotil, že od priemerného spotrebiteľa nemožno očakávať, že pri uzatvorení zmluvy s advokátom, v očakávaní, že mu zaplatí len vtedy, keď v budúcnosti od bývalého manžela vysúdi peňažné prostriedky, bude súčasne rovnako pozornosť venovať tomu, že sa môže do sporu dostať s týmto samotným advokátom, a že bude musieť prípadne plniť odmenu, hoci sa nedostavil účel sledovaný zastupovaním.

11. Dôvodil, že uvedené neznamená, že advokát si nemôže v zmluve o poskytnutí právnych služieb ošetriť situáciu, kedy klient s dohodnutou podielovou odmenou predčasne ukončí udelený mandát, ale nie je možné takúto odmenu v danom prípade v ustanovení poslednej vety čl. III zmluvy „zamaskovať“ do strohého odkazu na tarifu, podľa ktorej sa budú účtovať už vykonané úkony v prípade, že dôjde k predčasnému skončeniu mandátu, ktorý mu žalovaná udelila. Uviedol, že sa mu javí, že žalovaná by neurobila predmetnú transakciu a neuzatvorila by danú zmluvu, ak by posledná veta čl. III predmetnej zmluvy obsahovala konkrétnu zmienku o výške odmeny, ktorú bude musieť žalobcovi uhradiť za jednotlivé vykonané úkony v prípade, že zmluvu predčasne ukončí. Na uvedenom závere podľa súdu prvej inštancie nič nemení ani skutočnosť, že žalovaná už mala v minulosti skúsenosť s využitím právnych služieb, ktoré však nevedli k žalovanou sledovanému účelu, a preto si nemohla vytvoriť celkovú predstavu o spôsobe cenotvorby v oblasti právnych služieb. Poukázal na to, že samotná skutočnosť, že žalovaná v minulosti využila právne služby nepredpokladá záver o orientácii sa vo vyhláske č. 655/2004 Z.z., keď niekedy výpočet výšky tarifnej odmeny nemusí byť len otázkou matematického výpočtu, ale aj zohľadnenia viacerých predpokladov pre vykonanie samotného výpočtu. Ako príklad uviedol ust. § 10 ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o veciach zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, kde tarifnou hodnotou, z ktorej sa počíta výška tarifnej odmeny, je cena požadovaného podielu, ďalej aj ust. § 10 ods. 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde tarifnou hodnotou, z ktorej sa počíta výška tarifnej odmeny, je polovica hodnoty všetkých vecí, pohľadávok a záväzkov, ktoré sú predmetom vyporiadania. Výšku tarifnej hodnoty pri jednotlivých sporoch (120.000 eur v prípade sporu vedeného pod sp. zn. 25C/193/2014, 102.000 eur v prípade sporu vedeného pod sp. zn. 24C/290/2009 a 350.000 eur v prípade sporu vedeného pod sp. zn. 16C/102/2011) sa žalovaná dozvedela až z faktúry, ktorou jej žalobca služby vyúčtoval, čo súd prvej inštancie vyhodnotil ako neakceptovateľné.

12. Uzavrel, že postačujúce by bolo v zmluve uviesť informáciu, z ktorej by bola zrejmá konkrétna výška tarifnej odmeny za jednotlivé úkony pevnou sumou, pričom jej uvedeniu do zmluvy nič nebránilo, pretože ak tieto údaje vedel žalobca uviesť do faktúry, musel ich nevyhnutne vedieť uviesť aj do zmluvy, ktorú so žalovanou dojednal. Prijal záver, že odkaz v poslednej vete čl. III zmluvy o poskytnutí právnych služieb na tarifnú odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. nepovažuje za postačujúci pre to, aby mohol urobiť záver, že žalovaná bola ako priemerný spotrebiteľ riadne informovaná o výške odmeny za úkon právnej služby, ktorú jej bude žalobca účtovať v prípade, že dôjde k predčasnému skončeniu uzatvorenej zmluvy. Preto žalobu žalobcu zamietol.

13. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a čl. 17 základných princípov C.s.p. a v spore plne úspešnej žalovanej nárok na ich náhradu nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

14. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a jeho žalobe vyhovel, alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že žalovaná zjavne vedela o základe na výpočet jeho odmeny za právne služby, nakoľko sa so svojim bývalým manželom súdila minimálne v troch súdnych konaniach vedených pred Okresným súdom Bratislava I, a to v konaní sp. zn. 25C/193/2014, kde pripadala na žalovanú suma vo výške 120.000 eur, v konaní sp. zn. 24C/290/2009, kde na ňu pripadala suma vo výške 102.000 eur a v konaní sp. zn. 16C/102/2011, kde na ňu pripadala suma vo výške 350.000 eur. Zdôraznil, že žalovaná mala pred ním minimálne päť iných právnych zástupcov v predmetných konaniach a všetko konzultovala s právničkou D.. P. F.. Na základe informácie od žalovanej, že piatim predošlým advokátom vypovedala plnomocenstvo, bolo v článku III. posledná veta zmluvy písomne medzi ním a žalovanou dohodnuté, že v prípade, ak mu žalovaná vypovie plnomocenstvo pred skončením súdneho konania, je povinná mu zaplatiť tarifnú odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., o výške ktorej bola žalovaná detailne poučená, čo vedľa potvrdiť všetci traja konatelia žalobcu, ktorí boli prítomní pri konverzácii so žalovanou.

15. Vytkol súdu prvej inštancie, že mu nepriznal nárok na odmenu za štyri vykonané právne služby v troch súdnych konaniach, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu v trvaní minimálne 5 hodín, rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu v trvaní minimálne 2 hodiny, ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu v trvaní minimálne 3 hodín, čo v konaní nebolo sporné. Namietal, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal ani s ust. § 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a s tým, že má okrem nároku na odmenu aj nárok na náhradu výdavkov a stratu času. Tvrdil, že z ust. § 18 ods. 4 zákona o advokácii č. 586/2003 Z.z. vyslovene nevyplýva, že on má ako advokát pri tarifnej odmene určenej v zmysle zákona č. 586/2003 Z.z. a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. uviesť vždy presnú číselnú hodnotu, čo je aj nelogické vzhľadom na skutočnosť, že aj súd rozhoduje o trovách konania vždy až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to z peňažnej hodnoty uvedenej v právoplatnom rozhodnutí. Vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávne alebo svojvoľne aplikoval ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. o odmene pre advokáta, ktorá by sa dala číselne dohodnúť s klientom len v prípade zmluvne dohodnutej odmeny v zmysle ust. § 3 alebo § 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., avšak nie v prípade tarifnej odmeny v zmysle ust. § 9 a nasl. cit. vyhlášky. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že aj v prípade, ak by medzi ním a žalovanou neexistovala žiadna písomná zmluva o poskytnutí právnych služieb, tak by mal nárok na odmenu za právne služby v zmysle ust. § 24 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z.z. a § 9 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Uviedol, že v právnom štáte nemôže platiť precedens, podľa ktorého si ktorákoľvek fyzická osoba nechá poskytnúť služby alebo tovary od právnickej osoby a pri nutnosti za ne zaplatiť poukáže na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade by sa podľa žalobcu jednalo o bezdôvodné obohatenie žalovanej v rámci občianskeho práva a o podvod spáchaný žalovanou v rámci trestného práva. Konštatoval, že ak sa súd prvej inštancie nestotožnil s uplatneným nárokom, tak vykonaným dokazovaním mal určiť jeho odmenu ako advokáta za nespochybniteľne vykonané úkony, pretože ich poskytnutie z jeho strany žalovaná ani raz nespochybnila, takže išlo o nesporné skutkové tvrdenia podľa ust. § 151 ods. 1 C.s.p.. Poukázal tiež na to, že zmluva o poskytnutí právnych služieb medzi ním a žalovanou bola uzatvorená v zmysle ust. § 51 Obč. zák., a nie podľa ust. § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom v tejto súvislosti vyjadril názor, že súd prvej inštancie svojím konaním a rozhodovaním neprimerane zasiahol do zmluvnej voľnosti zmluvných strán. Žalobca ďalej v odvolaní tvrdil, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, rovnosť strán v konaní a v rozpore s vykonanými dôkazmi, preukázaným skutkovým stavom a platnými právnymi predpismi konal zrejme a bezdôvodne jednostranne v prospech žalovanej, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zámerne vynechával hodnoverne preukázané skutočnosti na základe tvrdení žalobcu v jeho písomných a ústnych vyjadreniach, ako aj z predložených a vykonaných dôkazov, pričom v tejto súvislosti poukázal na zvukový záznam z pojednávania zo dňa 20.01.2022, z ktorého je zrejme, že súd prvej inštancie do odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol len tie skutkové okolnosti, ktoré považoval za vhodné vzhľadom na zamietajúci výrok napadnutého rozsudku.

16. Záverom uviedol, že v uzatvorenej zmluve o poskytnutí právnych služieb žiadne skutočnosti nemaskoval. S poukazom na to, že žalovaná konzultovala každý svoj krok aj s iným právnikom, v danom čase sa súdila minimálne v troch súdnych konaniach už niekoľko rokov a mala viacero advokátov, mal za to, že záver súdu prvej inštancie o nevedomosti žalovanej o odmene je nepreskúmateľný a ničím hodnoverne preukázaný, resp. v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Žalovaná bola podľa žalobcu do detailov poučená o výške tarifnej odmeny, vetu po vete si prešla celú zmluvu a ako skúsený

účastník mnohých súdnych konaní a stretnutí s advokátmi presne vedela, čo jej bolo o tarifnej odmene osobne zo strany konateľa žalovaného vysvetlené, a ako bola ním poučená. Zhrnul, že súd prvej inštancie hodnoverne nepreukázal žiadnym právnym predpisom, že advokát je povinný vždy číselne a nezameniteľne uviesť výšku odmeny advokáta za každý právny úkon, ktorý robí pre svojho klienta, pretože je množstvo úkonov, kde sa výška odmeny nedá presným číslom a vopred uviesť.

17. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že tvrdenie žalobcu, že zjavne vedela o základe na výpočet odmeny, keďže sa súdi so svojím bývalým manželom v troch súdnych konaniach, je účelové a absurdné, pretože medzi týmto tvrdením a skutočnosťou, že žalovaná práve z tohto dôvodu musí poznať mechanizmus výpočtu tarifnej odmeny podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. absentuje akákoľvek príčinná súvislosť. Konštatovala, že je osoba bez právnického vzdelania na invalidnom dôchodku, ktorá v zmluve so žalobcom vystupovala v pozícii spotrebiteľa, na základe čoho bol žalobca povinný ju ešte pred uzavretím zmluvy o právnych službách informovať o celkovej odmene za jeho právne služby, avšak rozhovor o odmene sa obmedzil iba na diskusiu o podielovej odmene, ktorá bola dohodnutá pre prípad úspechu v konaniach, ktoré prebiehajú medzi ňou a jej bývalým manželom o vyporiadanie spoločného majetku. Ak by bola informovaná o tom, že pri predčasnej výpovedi zmluvy musí uhradiť žalobcovi tarifnú odmenu odvíjajúcu sa od hodnoty sporov, nikdy by takú nevýhodnú zmluvu nepodpísala, nakoľko by ako osoba na invalidnom dôchodku s minimálnym príjmom takéto finančné záväzky pred úspešným skončením sporov s bývalým manželom nemohla splniť. Tvrdila, že tarifnej odmene nerozumie, žalobca jej neuviedol, že si takú odmenu v prípade predčasného ukončenia zmluvy o právnych službách bude uplatňovať a nebola jej ani vysvetlená podstata tarifnej odmeny žalobcom. Mala za to, že žalobcom bola uvedená do omylu a zmluvu podpísala s vedomím, že v budúcnosti bude platiť iba podielovú odmenu z vysúdenej časti majetku patriaceho do BSM. Tvrdenie žalobcu o tom, že mala asi 5 právnych zástupcov, ktorým vypovedala plnomocenstvá označila za nepravdivé, keďže po rozvode manželstva upadla do neľahkej finančnej situácie a mala záujem na čo najskoršom majetkovom vyporiadaní, avšak ani jednému z právnych zástupcov sa nepodarilo docieľiť pozitívne vybavenie sporov, preto s nimi spoluprácu ukončila. Uviedla, že nespochybnuje poskytnutie určitých služieb žalobcom, ale namietla ním uvádzanú dobu ich trvania. Prevzatie prípadu a úvodný rozhovor trval cca 1,5 hod., následnú dĺžku komunikácie žalobcu s protistranou odhadnúť nevedela. Informovanie žalobcom o výsledku rokovania s protistranou trvalo asi 40 minút a prevzatie podkladov po vypovedaní zmluvy netrvalo dlhšie ako 10 minút. Vzhľadom na uvedené prejavila vôľu uhradiť žalobcovi sumu 300 eur ako odmenu za poskytnuté služby, ktorá podľa jej názoru zodpovedá dobe, kvalite a výsledku poskytnutých právnych služieb a jej finančným možnostiam, k dohode však nedošlo. Uviedla tiež, že rozhovoru o poskytnutí právnych služieb sa zúčastnila iba ona a žalobca, a preto ostatní dvaja konatelia žalobcu nemôžu dôveryhodne potvrdiť obsah rozhovoru a skutočnosť tvrdenú žalobcom, že pred podpisom zmluvy bola o výške odmeny informovaná. Poukázala na to, že žalobcom účtovaná tarifná odmena vo výške 3.000 eur by po prepočte na hodinovú sadzbu predstavovala sumu 1.200 eur za hodinu poskytnutých právnych služieb, čo je výška, ktorú je možné s ohľadom na okolnosti trvania zmluvy a na finančnú situáciu žalovanej označiť za nezodpovedajúcu dobrým mravom.

18. Záverom zhrnula, že zmluvu o poskytovaní právnych služieb podpísala za takých okolností, že žalobca zamĺchal podstatné skutočnosti týkajúce sa tarifnej odmeny, preto ona ako fyzická osoba - spotrebiteľ nebola o následkoch uzavretia zmluvy pred jej uzavretím riadne informovaná a nemohla tak urobiť náležité informované rozhodnutie o uzavretí zmluvy so žalobcom. Mala za to, že uzatvára zmluvu o právnych službách so žalobcom iba za odplatu spočívajúcu výlučne v podielovej odmene, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

19. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca a uviedol, že sa pridriava všetkých svojich vyjadrení a predložených dôkazov v predmetnej sporovej veci. Konštatoval, že žalovaná vo svojom vyjadrení k jeho odvolaniu sama potvrdzuje, že pre ňu vykonal niekoľko úkonov, pričom sa nestotožnila len s dĺžkou ich trvania a sama uvádza, že mu ponúkla sumu 300 eur, ktorú on považoval vzhľadom na časový rozsah poskytnutých úkonov v sporových veciach žalovanej za neprimerane nízku. Zopakoval, že žalovaná bola o rozsahu poskytnutých právnych služieb a výške odmeny z jeho strany riadne informovaná vopred ústne, ako aj písomne, čo vedľa dosvedčiť všetci traja konatelia žalobcu.

20. Žalovaná sa vo svojej reakcii na vyjadrenie žalobcu pridržala všetkých svojich vyjadrení a predložených dôkazov a zopakovala, že v diskusii o poskytnutí právnych služieb so žalobcom vo veci odmeny bola predmetom dohody výlučne podielová odmena a jej percento z výťažku, a že žalobca

nijako nepreukázal skutočnosť, že ju riadne a dôkladne v súlade s príslušnými právnymi predpismi o právach spotrebiteľov poučil o dopadoch tarifnej odmeny ešte pred podpisom zmluvy, čím ju uviedol do omylu. Uviedla, že keby jej táto odmena bola objasnená a vyčíslená konkrétnym príkladom, tak by takúto nevýhodnú zmluvu nikdy nepodpísala. Konštatovala, že vymáhanie neprímerane vysokej odmeny od nej v pozícii spotrebiteľa a slabšej strany v spore nemôže požívať právnu ochranu. Zopakovala, že pri rokovaní o uzavretí zmluvy neboli osobne prítomní všetci traja konatelia žalobcu, a že žalobca nedoložil v konaní písomný doklad, z ktorého by jednoznačne vyplývalo, že žalobca ju nepochybné písomne vopred informoval o výške tarifnej odmeny za právne služby, vrátane jej konkrétneho vyčíslenia.

21. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

22. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné len z časti. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 2.898,03 eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 26.07.2018 do zaplatenia ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej zamietajúcej časti a v závislej časti o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože v tejto zamietajúcej časti nebol v odvolacom konaní preskúmateľný.

23. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že predmetom tohto sporu je žalobcom uplatnený nárok voči žalovanej na zaplatenie sumy 2.931,19 eur s prislúšenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 27.06.2018 uzatvoril žalobca sa žalovanou zmluvu o poskytnutí právnych služieb v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava I o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pod sp. zn. 25C/193/2014, o vydanie bezdôvodného obohatenia pod sp. zn. 24C/290/2009 a o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pod sp. zn. 16C/102/2011. Odmenu si strany sporu dohodli v čl. III. predmetnej zmluvy ako podielovú vo výške 10 % z peňazí, z hodnoty vecí a z hodnoty hnutelných a nehnuteľných vecí získaných klientom (žalovanou) v predmetných troch súdnych konaniach. V prípade vypovedania plnej moci žalovanou pred skončením súdnych konaní sa dohodli, že žalovaná žalobcovi zaplatí tarifnú odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Ďalej bolo v konaní preukázané, že žalovaná dňa 28.06.2018 zrušila udelené plnomocenstvo, v reakcii na čo jej žalobca doručil faktúru č. 68/2018 na sumu 2.931,19 eur. V predmetnej faktúre bola odmena žalobcu rozpísaná ako: 1. tarifná odmena sp. zn. 24C/193/2014 zo sumy 120.000 eur (665,57 eur bez DPH), režijný paušál § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (9,21 eur bez DPH), 2. tarifná odmena sp. zn. 25C/290/2009 zo sumy 102.000 eur (625,73 eur bez DPH), režijný paušál § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (9,21 eur bez DPH) a 3. tarifná odmena sp. zn. 16C/102/2011 zo sumy 350.000 eur (1.123,73 eur bez DPH), režijný paušál § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (9,21 eur bez DPH), spolu vo výške 2.442,66 eur, plus 20 % DPH vo výške 488,53 eur. Žalovaná s výškou žalobcom fakturovanej sumy nesúhlasila tvrdiac, že o výške tarifnej odmeny za úkony právnej služby nebola žalobcom informovaná. Súd prvej inštancie posúdiac vec právne podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, keď len odkaz v poslednej vete čl. III. zmluvy o poskytnutí právnych služieb na tarifnú odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyhodnotil za nedostačujúci, v dôsledku čoho potom žalovaná, ako priemerný spotrebiteľ, nebola riadne informovaná o výške odmeny za úkon právnej služby, ktorú jej bude žalobca účtovať v prípade predčasného ukončenia predmetnej zmluvy. Prijal záver, že žalobca nedodrжал svoju povinnosť podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z., keď žalovanú vopred neinformoval o výške tejto odmeny ešte pred začatím úkonu, a preto mu odmena za poskytnuté právne služby nepatrí.

24. Podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. S poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi odvolaním napadnutého rozsudku, na základe ktorých súd prvej inštancie žalobu žalobcu v časti

zaplatenie 2.898,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.898,03 eur odo dňa 26.07.2018 do zaplatenia zamietol so záverom, že žalobcovi odmena za poskytnuté právne služby nepatrí, pretože žalovanú o výške odmeny za úkony právnej služby, ktorú jej bude žalobca účtovať v prípade predčasného ukončenia zmluvy, neinformoval. Odvolací súd súhlasí. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska tohto žalobcom uplatneného nároku, ako aj obrany žalovanej, a jeho výsledky aj náležite v súlade s ust. § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy (ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z.) a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver o nedôvodnosti žaloby v tejto časti. Svoje rozhodnutie aj náležite a v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých ho založil, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné, pričom všetky svoje závery aj riadne a pochopiteľne zdôvodnil. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalobcu voči zamietnutiu žaloby v časti o zaplatenie odmeny za žalovanej poskytnuté právne služby vo výške 2.898,03 eur (odmena 665,57 eur + 625,73 eur + 1.123,73 eur, spolu vo výške 2.415,03 eur + 20 % DPH vo výške 483 eur, celkovo 2.898,03 eur) s k tejto sume prislúchajúcim úrokom z omeškania za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti za správny, vyčerpávajúco zdôvodnený a aj spravodlivý. S týmto jeho rozhodnutím a aj s jeho odôvodnením súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil (ust. § 387 ods. 2 C.s.p.) a osvojil si ho. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti nemá ani viac čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových zistení a na ich podklade správne prijatých a právnych záverov súdu prvej inštancie. Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, poukazuje na ne a vyjadrí sa len k odvolacím námietkam žalobcu.

26. Ak žalobca v odvolaní tvrdil, že žalovaná zjavne vedela o základe na výpočet jeho odmeny za právne služby, nakoľko sa so svojím bývalým manželom súdila minimálne v troch súdnych konaniach, resp. že záver súdu prvej inštancie o nevedomosti žalovanej o odmene je nepreskúmateľný a ničím hodnoverne preukázaný a je v rozpore so zisteným skutkovým stavom, táto jeho odvolacia námietka nemohla obstať. Naopak, všetky závery súdu prvej inštancie sú nielen preskúmateľné, ale aj správne a vysvetľujúcim spôsobom zdôvodnené. Je potrebné si uvedomiť, že súd prvej inštancie správne pri právnom posúdení nároku žalobcu na odmenu za (žalovanej ako spotrebiteľke právnej služby) poskytnuté právne služby aplikoval ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z., ktoré v prvej vete stanovuje, že advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. Kľúčovým pre jeho rozhodnutie o tom, že žalobcovi nepatrí odmena za poskytnuté právne služby, bolo teda zistenie, že žalobca nepreukázal, že žalovanú o výške jeho odmeny za úkony právnej služby v prípade predčasného ukončenia zmluvy o poskytnutí právnych služieb (vo vyššie uvedených súdnych konaniach) informoval, keď práve nesplnenie si povinnosti informovať o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, vylučuje nárok žalobcu ako advokáta na odmenu (§ 18 ods. 4 zák. č. 586/2003 Z.z.). Je potom irelevantné presvedčenie žalobcu, že žalovaná mala o odmene aj tak vedomosť (lebo sa už súdila), prípadne, že z rovnakého dôvodu vedela o základe na výpočet jeho odmeny za právne služby. Odhliadnuc od toho, že prípadnú, ale ničím nepreukázanú údajnú vedomosť žalovanej o základe výpočtu tarifnej odmeny žalobcu za právne služby nie je možné stotožňovať ani s jej vedomosťou o skutočnej výške tarifnej odmeny, a už vôbec nie s (aktívnym) informovaním žalovanej ako klienta žalobcu o výške tarifnej odmeny za úkon právnej služby, je nepochybné, že ak sa žalobca od žalovanej domáhal zaplatenia odmeny v konkrétnej výške za úkony právnej služby, ktoré žalovanej poskytol, bol povinný tvrdiť a preukázať, že žalovanú o ním požadovanej výške tarifnej odmeny za ním poskytnuté úkony právnej služby pre prípad predčasného ukončenia zmluvy riadne informoval.

27. Bremeno tvrdenia a preukázania, že v zmysle ust. § 18 ods. 4 zákona o advokácii žalovanú ako svojho klienta vopred informoval o výške tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby, a to pred poskytnutím týchto úkonov, totiž niesol žalobca, inak mu za takéto úkony odmena nepatrí. Žalobca však dôkazné bremeno v konaní neunesol, keď nepreukázal, že by riadne a v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia informoval žalovanú ako svojho klienta pred, resp. pri prevzatí právneho zastúpenia o výške tarifnej odmeny za túto službu. V tejto súvislosti neobstoja ani ďalšie odvolacie námietky žalobcu. Ak v odvolaní poukazoval na to, že nebol povinný presne uviesť výšku jeho odmeny za každý právny úkon, ktorý pre žalovanú robil, a to s odôvodnením, že je množstvo úkonov, kde sa výška odmeny nedá presným číslom a vopred uviesť, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom už súd prvej inštancie uviedol (a odvolací súd súhlasí), že ak žalobca dokázal vystaviť žalovanej faktúru za poskytnuté právne služby s uvedením sumy tarifnej odmeny, ktorú si za poskytnuté právne služby nárokuje, rovnako ju mohol, keďže mu v tom nič nebránilo, o výške tarifnej odmeny, ktorú si

bude účtovať v prípade predčasného ukončenia zmluvy, informovať a splniť si tak povinnosť uloženú mu ust. § 18 ods. 4 zák. č. 586/2003 Z.z. (ak by tak urobil, nárok na odmenu za poskytnuté právne služby by mu vznikol). Ak žalobca v odvolaní tvrdil, že žalovaná bola o výške tarifnej odmeny podrobne poučená, čo vedľa potvrdiť traja konatelia žalobcu, ktorí mali byť prítomní pri konverzácii so žalovanou, odvolací súd konštatuje, že žalobca ich výsluch v konaní pred súdom prvej inštancie nenavrhol, a tak zostalo iba pri jeho odvolacom tvrdení. Žalobca v odvolaní vytkol súdu prvej inštancie aj to, že ak sa s ním uplatneným nárokom nestotožnil, mal jeho odmenu advokáta za nespochybniteľne vykonané úkony určiť sám, pretože ich poskytnutie z jeho strany žalovaná nespochybnila. Odvolací súd tu považuje za potrebné zopakovať, že uplatnený nárok na odmenu za poskytnuté právne služby má v konaní pred súdom preukázať žalobca, a keďže žalobca nepreukázal splnenie si zákonom uloženej povinnosti informovať žalobkyňu o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, odmena mu nepatrí, a preto ani neprichádza do úvahy stanovovanie, príp. moderovanie jej výšky.

28. Odvolacie námietky žalobcu proti zamietnutiu jeho nároku na odmenu za poskytnuté právne služby vo výške 2.898,03 eur s príslušenstvom vyhodnotil potom odvolací súd za nedôvodné a nespôsobilé zvrátiť správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti.

29. Za dôvodnú však považoval odvolací súd jeho odvolaciu námietku, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s ust. § 15 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a s tým, že advokát má okrem nároku na odmenu aj nárok na náhradu výdavkov a stratu času. Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie zamietol celú žalobu žalobcu, teda aj ním uplatnený nárok na 3 x režijný paušál (podľa ust. § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 9,21 eur, teda 27,63 + 20 % DPH 5,53 eur (podľa ust. § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), spolu 33,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 26.07.2018 do zaplatenia, a to bez akéhokoľvek zdôvodnenia, a preto nebolo možné jeho rozhodnutie v tejto časti v odvolacom konaní preskúmať. Možno sa len domnievať, že aj tento nárok žalobcu právne posúdil podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z.. Ak tomu tak bolo, je jeho rozhodnutie v tejto časti založené na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože informačná povinnosť advokáta podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z.z. sa vzťahuje len na odmenu advokáta za poskytovanie právnej služby. Uvedenú povinnosť informovať klienta nie je možné od advokáta požadovať aj vo vzťahu k náhradám (režijný paušál, cestovné, náhrada za stratu času), na ktoré mu vzniká nárok v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/vyhlaska-655/2004>> o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie opätovne o tomto nároku žalobcu (a príslušenstve) rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby naň strany mohli v prípadnom opravnom prostriedku reagovať.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 2.898,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.898,03 eur odo dňa 26.07.2018 do zaplatenia ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil. Vo zvyšnej zamietajúcej časti ako i v závislej časti o trovách konania napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom opätovne posúdi žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 33,16 eur s príslušenstvom a rozhodne o ňom. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (ust. § 391 ods. 2 C.s.p.).

31. O náhrade trov konania (aj odvolacieho) rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p.).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).